

סלובניה המתוקה

הנהנתן שותה שמפניה בטעם ברזל, מסמיק מבושה בספא,
מחפש דובים ומוצא איילות, ופותח פה גדול –
הכי גדול שהלסת מאפשרת – כדי לאכול קרמשניט
בלי ללכלך את האף • מסע בריאות בסלובניה • דוד בנדר

**אפשר לעבור טיפולי
לייזר, המסת שומנים,
קילופי עור, הזרקות
בוטוקס, הצמדת
אוזניים בולטות,
דיאטות מפוקחות
ומה לא. אם החלטתם
להשתדרג אף אחד
לא חייב לדעת. תגידו
בשובכם שהסוד הוא
חופש ואוויר נהדר**

**עוד יותר מוזר היה
הרגע שבו החלה
להתפשט בי תחושה
מוכרת כל-יך של עונג
מביש. אוי, רק לא פה.
זה לא המקום ולא
הזמן. סיפרו לי שהמים
המינרליים האלה
ממריצים את מחזור
הדם, אבל איך יכולתי
לדעת איפה הם ישפיעו**

תים אותם שלוש פעמים ביום לפני כל ארוחה, ואחר-כך מחליפים חוויות עם חברים על היציאה האחרונה. ואני לא מתכוון לבילוי לילי בקווי נהומי. תאמינו לי, זה קורה לאנשים הכי טובים. על עצמי אני לא אומר כלום, אבל בואו נחזור אחורה בזמן למאה ה-19: תארו לעצמכם את הקיסר האוסטרי פרנץ יוזף ורעייתו סיסי לוגמיים את שמפניית הפלא של מעייני הדונט ורצים לשירותים, כי לנוזל הטבעי הזה יש אפקט של חוקן. בתקופתם, אגב, הגיעו ימי הזוהר של העיירה לשיא, וכל עשירי אירופה קפצו לכאן לנופש כדי לראות, להיראות ולשלוש. גם המי לחין הנודע פרנץ ליסט שהה פה הרבה כדי לברר את האורחים. אז בסך הכל אנחנו בחברה טובה. שרידי העבר המצועצע עדיין ניכרים בעיירה המקסימה הזאת, המוקפת יערות. גור דלה כגודל בונבוניירה, והאוויר שלה עשיר בחמצן. השרדה המרכזית, שלאורכה ממוקמים עשרה בתי מלון, נטועה עצים, משוכצת כרי דשא, וכניסת מכוניות לתוכה אסורה. אז אפשר לטייל בנחת, להירגע, לנהל שיחה עצלה על ספסל, לשבת בבית קפה או לסרוק שורות של חנויות שנבנו בעידן הקומוניסטי. יש אפילו קניון. הציצו לאולם הקריסטל עם השנדלירים

היא באה פונקט בזמן, והתוכנית שלי לנתר החוצה שפוף כמו ארנב התבררה כבלתי ריאלית. אבל היה לה סדין ענקי פרוש בין ידיה, ואת מבטה היא הפנתה ברוב טקט הצידה. אז משכתי את הסדין אליו והתעטפת בו בוריוות מכף רגל ועד ראש. ככה, כמו כומר שטוף זימה בגלימה לבנה, היא הובילה אותי למיטה, כיסתה אותי בשמי כה דקה ונעלמה כדי לתת לי לנמנם בשלווה. חייבים לנוח מהמים הממריצים האלה. ברור. כשהעור התייבש הוא היה רך כפי שלא היה אף פעם אחרי מים, וזה היה רק מבוא לפעולת ריכוך עמוקה הרבה יותר. בחלוק מגבת עליתי שתי קור מות במעלית והתמסרתי לידיו החזקות של בויאן. "הצוואר שלי תפוס כבר שנים", התבכינתי לו. "כתף שמאל כואבת, ויש לי גם ברך שספגה פעם מכה קשה. עכשיו הזמן שלך לעשות אותי בריא". הוא לחץ בידו המוצקה על עורפי. "כואב?" "כשיכאב מאוד אני אצעק", ענית. מאותו רגע נשמעו בחדר רק קול נשימותי הקצובות והנשיפות שלו ברגעי מאמץ. הוא לש אותי שעה שלמה בתערובת של שמנים ארומטיים, ניצע וטילטל, חרש בכריות אצבעותיו את ראשי, כופף אותי, לחץ אותי, מתח אותי. כש חזרתי לעמוד על הרגליים הייתי בשיכרון חור שים פנטסטי וירדתי לשתות משהו באולם עגול שקירותיו זכוכית. זה לא היה קוקטייל על הבר, אלא סוג של גזוז בטעם חלודה, שנובע מבטן האדמה והופך את העיירה רוגשקה בסלובניה לאחד מאתרי המרפא הידועים באירופה. המים האלה מכילים ריכוז גבוה של מגניזיום ומקילים על אנשים שסובלים מיתר לחץ דם, סוכרת, עורף כולסטרול, בעיות שרירים ובראש ובראשונה קשיים במערכת העיכול. שוו

"תתפשט", אמרה לי איוונקה בתוך החדר הסגור. עוד לפני שהספקתי לשאול אם זה כולל את תחתון הטנגה או לא – היא אמרה בהרגי שה: "היכיל". היא בת 25, שיערה הארוך אסוף לזנב סוס קופצני, עורה לבן, ולאנגלית שלה יש מבטא סלובני כבד, שנשמע לאוזניים שלי כמו ערבוב של פולנית והונגרית. אבל מה אני מדבר פה על אוזניים. העניין היה אחר: איפה אני אשים את הידיים. מקדימה, כמו ילד ביישן בן 12, או בצדדים, כאילו לא אכפת לך? הקול של איוונקה קטע את ההתלבטות: "אתה יכול להיכנס לאמבט, עוד שתי דקות אני באה". טבלתי עד צוואר במים צלולים חמימים, ובועות התחילו לדרג אותי מכל הכיוונים. דמיינו את עצמכם בתוך מכל של שמפניה ות רגישו איך זה בדיוק. הראש של הסלובנית הציץ מפתח החדר: "לא יותר מדי חם?" "המים נהדרים", ענית לה בעיניים עצור מות, משעין את ראשי על מגבת מגולגלת. היא השאירה אותי לבד עם המוזיקה החרישית, שוקע בחלומות. בפעם הבאה שהסתכלתי על עצמי היו כל הפינות האפלות שלי לבנות כשגל מאלפי בועות זעירות שנאחזו בהן. מחזה מוזר. עוד יותר מוזר היה הרגע שבו החלה להתפשט בי אותה תחושה מוכרת כל-יך של עונג מביש. אוי, רק לא פה. זה לא המקום ולא הזמן. סיפרו לי שהמים המינרליים האלה טובים לשרירים וממריצים את מחזור הדם, אבל איך יכולתי לדעת איפה הם יבחרו להשפיע עליי. גייסתי את המחשבות לשואת העם היהודי ולעוד קטי סטרופות מצמררות שיכולתי להעלות בראשי המבולבול. איוונקה, את לא נכנסת עכשיו, כן?

i

איך, מה, כמה

חברת "סביב העולם" מציעה חבילות נופש וספא ברוגשקה לשבוע ויותר, כולל טיסות והעברות.

- ◀ **המחיר:** מ־980 יורו ליחיד
- ◀ **מתי:** מחודש מאי, כשמזג האוויר מתחיל להיות נעים
- ◀ **מטבע מקומי:** מוכר לכולם – יורו
- ◀ **באיזו שפה תסתדרו:** אנגלית, רוסית, גרמנית ואיטלקית

צילום: דוד בנדר, שאטרסטוק

הנסיכה סיסה רקדה ואלס וחיבשה שירותים. אחד המלונות ברוגשקה

טיילצ'קה. בסוכת הגפנים שלה, במעלה אחת הגבעות בסביבה, היא מגישה לחם ביתי, ירקות שקטפה מהגינה, ועוד כמה דברים טובים. 20 דקות הליכה לכל כיוון.

מי שזה עבורו הביקור הראשון בסלובניה, טוב יעשה אם יוסיף לנופש-ספא גם טיול של יומיים-שלושה. במדינה הקטנה, שגודלה כגודל ישראל, חיים רק 2 מיליון נפש. זה אומר שיש ספייס. יותר מ־50 אחוז משטחה מכוסים יערות, ובחלקם חיים דובים. לפעמים אוכלוסייתם מתרבה כל־כך שנאלצים לערוך בהם דילול מבוקר. הייתי מת לפגוש אחד, אפילו בתור נקניק, ולא יצא. בטיול כזה אסור להחמיץ אתרי חובה שהתפרסמו בעולם: אגם בלד שנופיו יצאו מסיפורי אגדות, מערת הנטיפים פוסטוינה, פורטורו' שלחוף הים האדריאטי, והעיר לובליאנה. אל תשכחו לטעום בדרכים קרמשינט גבוהת קומה, מלאה פודינג וניל וקצפת, גיבניצה עשויה שכבות של פרג, תפוחים ואגוזים, ופטיצה מגורגלגלת לרולדה. הכי מאתגר: לקחת ביס מהק'רמשינט בלי ללכלך את האף. תתאמנו על זה. בינתיים, מתוק לכם בעיניים ומתוק בפה.

הכותבת היא אורח המרכז הרפואי ברוגשקה

תרופות מעשבי מרפא; חווה לגידול איילות ולירה חנות של גבינות ונקניקים משובחים; מפעל משפחתי לייצור פרליני שוקולד מוקף גבעות ושדות; ויש גם מבשלת בירה ביתית שמאוד מתאימה להפסקה קלה. לאחר כמה שעות טיול בנוף יפהפה הגענו אל ביתו של ינקו, אקרמאי שמאס במשרה אפרורית והחליט לעשות מה שהוא אוהב באמת: אוכל ושתיה. בבית עץ שבנה בעצמו הוא מקבל את אורחיו לבוש בסניגר אדום ובידיו כוסות של ברנדי אג'סים וליקר מנטה מעשה ידיו.

ארוחת הערב שהוא מציע במחיר של 20-25 יורו לסועד כוללת מיץ אגסים טרי שהוא סוחט לבד, יין שמזכיר בטעמו ריולינג, גבינות, מבחר נקניקים פרוסים דק, סלט עגבניות מתובל בשמן גרעיני דלעת וקדרת נתחי עגל נימוחים, מבושלים בירקות, בטעם של סבתא סלובנית שירועת מה היא עושה. את האווירה השמחה משלים נגן אקורדיון עגלגל וחייכני, ויחד עם עוגת אוכמניות לקינוח מגיע גם בנו הפעוט של בעל הבית, שמציץ בכיישנות מזרועותיו של אבא שף. לא נחמד? אם אתם מעדיפים טיול רגלי ללא נסיעה בכלל, אז תשאלו על

בשר עגלים, לזניות, פולנטות, רגים מפול-טים על הפלנצ'ה, פטריות ואספרגוסים והרבה אננס טרי. את ארוחות הצהריים והערב שטפתי ביינות לבנים מקומיים, ושנת הלילה עברה עליי בנעימים בחדר מעוצב למשעי עם מרפסת הצופה לירוק ועם בקבוק גדול של מי בריאות מרידים, שחיכה לי על השולחן.

חובבי הימורים ימצאו כאן קזינו שבו יוכלו לבזבז את כספם במכונות מזל ובשולחנות בלק ג'ק, אבל אני ממליץ על בילוי אחר: רוגשקה מוקפת אטרקציות קטנות וחינניות במרחק נסייע קצר. למשל, כנסייה שצמוד לה בית מרקחת עתיק המייצר

הענקיים במלון Grand Rogaska ותראו בד"מיוכנס זוגות רוקדים ואלס. כמוכן שלא תוכלו להתעלם ממגדל בן 12 קומות שנראה כהעתק קטן של עיריית תל-אביב ובוטל מאוד בורותו. זהו המרכז הרפואי, שבו לא רק שותים מי מגנזיום ומקבלים מסז'ים, אלא גם אפשר לעבור טיפולי לייזר, המסת שומנים, קילופי עור, הזרקות בוטוקס, הצמדת אוזניים בולטות, דיאטות מפוקחות ומה לא. התפריט ענקי. אם החלטתם לשרדג לעצמכם את הצורה, אף אחד לא חייב לדעת. למי שיעיר בשובכם לארץ שאתם נראים טוב, תוכלו להגיד שהסוד הוא חופש, אוויר נהדר ושלווה.

מי שמקפיד על משקל ימצא בכתי המלון ירקות חיים ומאודים, פירות וקינוחים דלי קלוריות. מי שאין לו בעיה, יחגוג כמוני. במלון שבו התאכסנתי, Grand Hotel Sava, אכלתי ארנבות ברומי ריז, צדפות שחורות ושרימפס,

מה שבריא ומה שטעים: כוס מי המעיין, קרמשינט וגיבניצה